TALLSPINNAREN.

EN HOTANDE FARA FÖR VÅRA SKOGAR.

AF

J. MEVES.

Taflan 1.

Knappast har man lyckats dämpa nunnans svåra härjningar i våra granskogar, så hotas tallskogarna af en annan, lika förödande insekt, nämligen tallspinnaren (*Lasiocampa pini* L.).

Visserligen har den icke ännu, så vidt kändt är, hos oss uppträdt i massa, men stora härskaror hafva samlats i vårt grann- och broderland Norge, helt nära vår gräns, i trakter, därifrån när som hälst infall kunna med lätthet göras på Dalarnes och Värmlands skogsbygder. Försiktigheten bjuder oss därför, att hålla ett ytterst vaksamt öga på denna nya fiende, på det att han ej må oigenkänd och lömskt smyga sig inpå oss för att uppenbaras, först sedan han annekterat kanske ofantliga vidder.

Enligt den norska »Tidskrift for Skogbrug» bemärktes fjärilns larver sistlidne sommar och höst plötsligen i otalig mängd; de härjade våldsamt tallskogen i trakten af Elverum[1] i Hedemarkens amt. Amtstyrelsen framställde genast telegrafisk begäran hos vår domänstyrelse om upplysningar rörande de åtgärder, som hos oss företagits mot nunnan, och en norsk forstman afsändes till såväl Sverige som Tyskland för att samla erfarenheter. Det torde därföre kunna förväntas, att kraftiga åtgärder i vår vidtagas för insektens bekämpande i Norge.

Vid Elverum lär, enligt nämnda tidskrift, tallspinnaren i fjol hafva totalt ödelagt omkring 1,200 tunnland skog, och larver blifvit funna öfver en vidd af ej mindre än omkring 20,000 tunnland. Och då, enligt hvad mig meddelats, insekten nått Trysildsälfven (öfre delen af Klarälfven), äro Västerdalarne och Älfdalen lätt tillgängliga för honom.

[1] Elverums station ligger på järnvägslinien Kristiania—Trondhjem.

Tallspinnaren är en ganska stor spinnarefjäril, hvars utseende framgår af tafl. I, där alla dess utvecklingsstadier äro framställda:

Om tallspinnarens lefnadssätt må anföras följande:

I norra och mellersta Tyskland, där han periodiskt allt emellanåt uppträder, inträffar fjärilns normala flygtid och äggläggningen i juli. Om dagen sitter fjäriln vanligen stilla på någon trädstam, med hvilkens färg den har en skyddande likhet. Vingarna äro då takformigt hoplagda öfver den tjocka kroppen. — Äggen anbringas klumpvis i barkspringor, på grenar och, i ungskog, på barren. — Larverna framkläckas i senare hälften af augusti och frossa tallbarr tills köld inträder, då de gå i vinterkvarter under mossa o. dyl. på marken under träden, liggande i hoprullad ställning. När kälen om våren gått ur jorden, bestiga larverna ånyo träden och frossa ytterst glupskt, till dess de mot slutet af juni förpuppas.

Emellertid har i Norge denna ordning för hans utveckling i fjol betydligt förskjutits och därjämte visat stor oregelbundenhet. Fjärilarnas allmännaste förekomst inträffade nämligen först i slutet af augusti och början af september; och senare fann man i vinterkvarter larver af alla storlekar.

I sitt larvstadium lärer tallspinnaren kunna motstå alla köldens inflytelser, hvaremot puppan och fjäriln äro ömtåligare. Äggen påstås kunna uthärda intill omkring — 10° C.

Larven skall angripa tallar af alla åldrar, hälst äldre, blott i nödfall granar och ungskog, hvilket dock ej bekommer den väl. Där larven förekommer i stort antal, förtär den alla barren, ja till och med knopparna. Träden äro då naturligtvis hemfallna åt döden.

Såsom exempel på den ofantliga skada tallspinnaren kan förorsaka, om han ej bekämpas med verksamma medel, må nämnas, att när han åren 1862—1872 härjade i Brandenburg, Pommern, Westpreussen, Posen och Sachsen, ej mindre än 83,200 tunnland skog angreps, hvaraf omkring 20,400 tunnland alldeles förstördes, och att han åren 1885—1889 i Böhmen var utbredd öfver omkring 200,000 tunnland.

Om härjningar af denna insekt inom Sverige förmäla oss veterligen inga berättelser, ehuru han mera sällsynt blifvit funnen, åtminstone upp till 62:a breddgraden.

Den verksammaste åtgärden för tallspinnarens bekämpande har visat sig vara limning, d. v. s. anbringande på trädstammarna af en ring af larvlim, sedan all underväxt, som icke kan limmas men bildar bryggor för larvernas uppstigande till trädkronorna, blifvit borttröjd.

Den omständigheten, att alla individer i regel öfvervintra

såsom larver på marken, därifrån de om våren uppstiga på träden för att där äta och förpuppas, gör limningen mycket verksam. Om nämligen träden limmas före källossningen, afstängas samtliga larver från födan och måste svälta ihjäl, därest de icke redan föregående höst blifvit fullväxta och alltså nu skulle kunna förpuppas och utbildas till fjärilar utan att dessförinnan hafva försett sig med föda. Men äfven i sistnämnda händelse torde antagligen faran för fjärilutveckling vara mycket ringa. Larverna hafva nämligen för vana att, i olikhet med nunnelarver, vid uppstigningen på stammarna blindt rusa på limringen tills de stöta hufvudet däremot och insmörja detta, hvarefter de ofelbart dö af förgiftning. Häraf torde kunna dragas den slutsatsen, att ju längre ned på stammen limmet anbringas, desto säkrare blir dess verkan.

Eftersom larven plägar krypa upp, så snart kälen gått bort, måste limningsarbetet naturligtvis vara afslutadt innan dess, eljest är det utan ringaste nytta. Men då limning ej kan utföras vid frostväder, är tiden för arbetet mycket begränsad, hvarföre det i fråga om ett stort område ofta torde möta svårighet att erhålla tillräckliga arbetskrafter för hela områdets behandling. I sådan händelse synes det rådligast att börja i områdets yttre delar, eller där antalet larver är ringare, och att arbeta sig inåt de starkare infekterade områdena, så långt medhinnas kan. Ty faran för insektens vidare spridning utåt är störst vid områdets gränser, hvaremot hungersnöd och sjukdom möjligen kunna förväntas, där larverna förekomma i stora massor.

Om än den förödelse, tallspinnaren kan åstadkomma, är fullt jämförlig med den, som orsakas af nunnan, har dock människan, såsom af det föregående synes, tallspinnaren mycket bättre i sitt våld. Också har i Tyskland, sedan limning börjat användas, icke förekommit någon större härjning, oaktadt insekten periodvis där och hvar uppträder i oroande mängd. Skogstjänstemännen ingripa där nämligen genast, så snart fara synes uppstå för massökning.

Om emellertid, i följd af bristande uppmärksamhet eller okunnighet om insektens farlighet, tallspinnaren ej upptäckes eller beaktas förr, än en större härjning är i full gång, kostar det mycket arbete och mycket penningar att få denna kväfd, och skogsägaren blir utsatt för stora förluster. Ytterst viktigt är det därföre, att upptäckten sker tidigt.

Enhvar, som råkar göra en sådan upptäckt, bör därföre ofördröjligen tillkännagifva detta, hälst genom att i bref anmäla förhållandet antingen till Domänstyrelsen, adress Stockholm, eller till Statens Entomologiska Anstalt, adress Albano. Därvid bör fogas prof på fjäril eller larv, äfvensom uppgifvas ej mindre

fyndorten, än ock, huru vida insekten förekommer i större mängd eller endast enstaka.

Förklaring af taflan.

Fig. 1. Tallspinnare, hane. 2. Hona och ägg. 3. Larv. 4. En larv i vinterkvarter. 5. Puppa. 6. Kokong. Alla fig. i naturlig storlek.

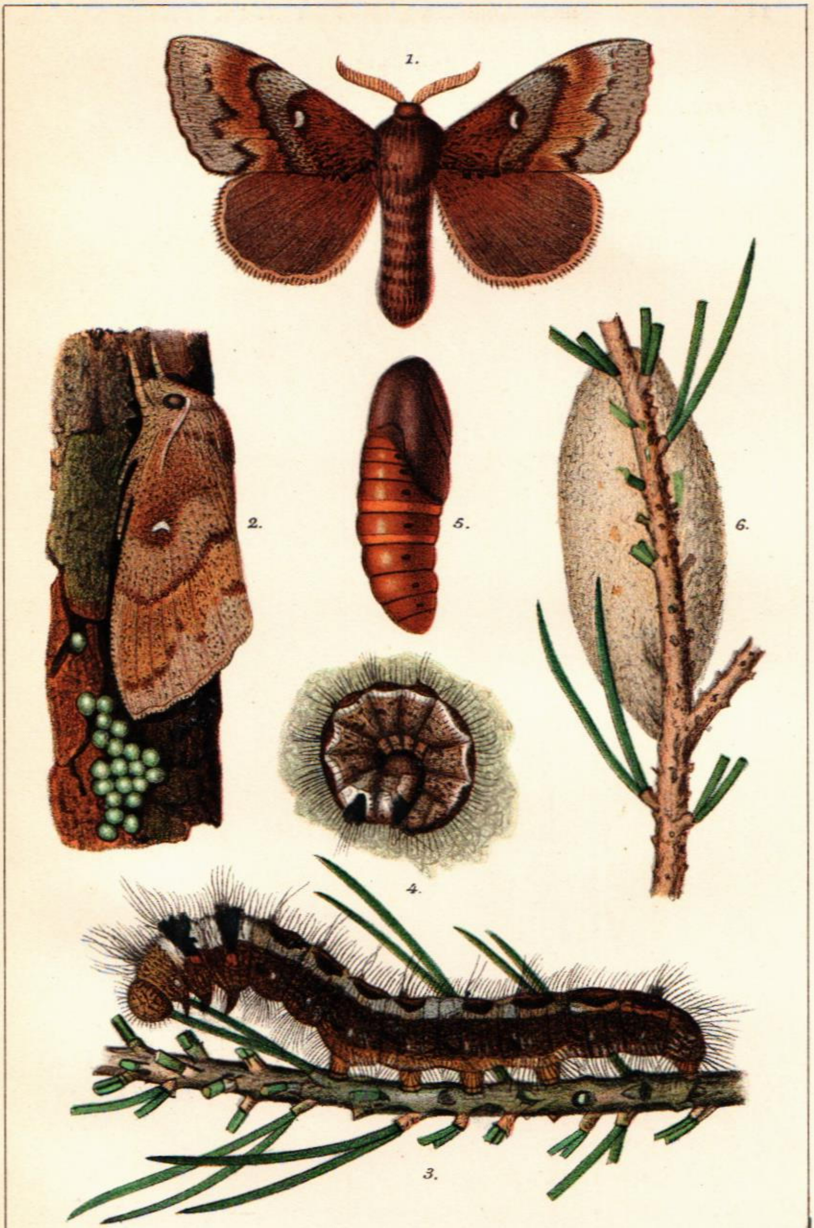
NOTISER.

Af Kongl. Vetenskaps-Akademien hafva innevarande år utdelats följande understöd för entomologiska studier: åt fil. kand. A. TULLGREN 600 kronor för att bearbeta vissa grupper af exotiska hymenopterer å Riksmuseets entomologiska afdelning; åt docenten SIMON BENGTSSON 500 kronor för att i norra Sverige studera och insamla Ephemerider och Plecopterer; åt fil. licent. N. HOLMGREN 150 kronor för entomologisk resa i Norrland och studier i Stockholms skärgård; åt fil. kand. I. TRÄGÅRDH 125 kronor för undersökning af Lojek-tjukko-områdets acaridfauna och åt fil. stud. A. ROMAN 100 kronor för entomologiska undersökningar vid Torneåträsk. Dessutom har Akademien beslutat, att Letterstedtska medlen för maktpåliggande vetenskapliga undersökningar skola användas för studier öfver biens förmåga att finna vägen hem till sin bostad, efter en af professor AURIVILLIUS uppgjord plan.

Red.

Entomologiska Anstalten. Med anledning af kongl. proposition har Riksdagen beviljat 1,000 kronor årligen till förhöjning af assistentens lön, hvarigenom hans tjänstgöringstid vid Anstalten kommer att utsträckas till hela året. Dessutom har beviljats ett anslag af 600 kronor utöfver det förutvarande till underhåll och drift, hvarigenom kan anställas ett extra biträde under sommarmånaderna, hvilket visat sig af behofvet påkalladt.

Sven Lampa.



A. Ekblom pinx. Lith. G. Tholander, Stockholm.

Tallspinnaren (Lasiocampa pini L.)